

«Мені пощастило працювати у складі однієї з найсильніших наукових груп НТУ «ХПІ»

[Тимофій Воротников, студент групи Н-15]

#11-12 от 19.05.2011

Тимофій Воротников: «Мені пощастило працювати у складі однієї з найсильніших наукових груп НТУ «ХПІ»

(): . . . , . . . , . . .

Моє рідне місто Сєверодонецьк Луганської області з 60-х років минулого століття завоювало славу одного із головних центрів хімічної промисловості не лише в Україні, а й у світі. І зовсім не дивно, що я обрав саме хімічну спеціальність для здобуття освіти. А ось з вибором вузу було складніше, тим більше, що у Сєверодонецьку є Технологічний інститут Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля. Після аналізу інформації щодо хіміко-технологічних факультетів ряду вузів я обрав НТУ «ХПІ». Саме тут, на мій погляд, поєднується багаторічний досвід педагогів і наукових співробітників з практичним застосуванням накопичених знань.

Кафедра хімічної технології неорганічних речовин, каталізу та екології, на якій я навчаюся, активно залучає студентів до наукової роботи. І це не лише виконання учбового мінімуму (курсіві, бакалаврські, магістерські роботи), а й праця поруч з науковцями кафедри. Моїм науковим керівником став професор І. О. Слабун, і я після успішного захисту бакалаврської роботи приєднався до наукової групи, яка виконує держбюджетну дослідну роботу під керівництвом завідувача кафедри професора О. Я. Лобойка та професора І. О. Слабуна. Відзначу, що саме лекції Івана Олександровича найбільше мене вразили, і я остаточно упевнився в правильності вибору спеціальності.

Так, спочатку було важко: слід було влитися в уже згуртований колектив, розібратися в усіх тонкощах роботи дослідної установки, вивчити поставлені перед науковою групою задачі. Завдяки підтримці мого наукового керівника та старшого наукового співробітника М. М. Ноздрачова (вони не лише кваліфіковані фахівці в своїй галузі, а й прекрасні педагоги) цей процес пройшов швидко і майже непомітно. Щоденно я опановував щось нове, а разом із знаннями приходила й упевненість у власних силах. Я й не помітив, як став частиною цього дружнього колективу. Наразі я співавтор трьох друкованих праць та трьох доповідей на

вітчизняних і міжнародних конференціях.

Наша наукова група уже давно працює над процесами неорганічного синтезу, зокрема над технологіями виробництва метанолу і аміаку, її учасники виконують кандидатські дисертаційні роботи, розробки групи беруть участь у конкурсах і посідають призові місця. Наш макет технології виробництва метанолу уже побував у Німеччині, Росії, Китаї та інших країнах і отримав схвальні відгуки.

Зараз наша наукова група працює над проблемою енергозбереження в технології низькотемпературної конверсії оксиду вуглецю (II) – однієї із стадій виробництва аміаку. Темою моєї магістерської роботи є дослідження цього процесу на вітчизняному каталізаторі марки СНК-2. Вирішення цієї проблеми забезпечить значний економічний ефект при виробництві аміаку – одного із найбільш багатотоннажних неорганічних продуктів і зменшить собівартість вітчизняних азотних добрив так необхідних для сільських трудівників нашої країни.